

Vörös István

Tigrisek, vaddisznók, démonok

*Nincsenek démonok,
nincsenek kísértetek,
nincsenek boszorkányok –
tudjuk ezt jó ideje,
és kiszorítjuk őket
az ismert világból,
ahogy az őzet, a szarvast.
De a tigris és a vaddisznó
visszaszökik. Az egyik
a villaházak szemetesében
turkál, röfögve kel át
a hazatérő dzsip előtt.
A másik csendben
odalopózik, és amikor
a röhögő tulaj, aki
nem érti az állati
szépség és csúnyaság
titkát, a kocsijából
kiszáll, hátulról
ráveti magát és
eltöri a gerincét,
mielőtt a mobiljához
kaphatna. Így állnak
lesben a démonok is,
a kísértetek föl-le
suhannak a liftaknában,
a boszorkányok autósók
óriás fejét kölcsönzik
el. Ördögpetékkal
van tele a vírusos
számítógép. De mi ezt
nem vesszük észre,
és Istentől várjuk,
hogy betöltse fejünkben
az ész nyomán támadt
szakadatlan űrt.*

Vissza az űrbe

*A hajnali párából
a nap kiemelkedik.
Most a köd is hókristályokból
van, szabályos
fehér csillagok hullnak
a fekete kabátra,
világűr-reszelék hever
a sínek közt. Világ-van
szítál fölfelé az űrbe,
meteorokat lövünk föl,
üstökösöket,
idegen lények vagyunk
a saját bolygónkon.
Tűzet rakunk a semmiből,
mohó reaktorok eszik
a hitet, a bizalmat.
A bizalom eszi
a kételkedőket.
A hit fogyókúrázik,
konditerembe jár,
hújas testével kifekszik
a téli reggelbe,
csak ott fázik, ahol
a napozóruha a bőréhez ér.*

Egyre

*Az idő előrehaladtával
az elformátlanodó test
egyre kevésbé hasonlít
a lélekre, akit takar, hordoz, visel.*

*Akinek a kilövésére készen áll,
mint egy rakétasiló.*

*Egyre kevésbé hasonlít?
Nem egyre jobban inkább?*

*Ki tudja, hogy az egyre tapasztaltabb,
szakterületén egyre járatosabb,*

*de minden másban
egyre rugalmatlanabb lélek
nem csúnyul-e maga is vészesen?*

*De ha csúnyul, változik, kopik,
akkor nemigen lesz alkalmas
a lélekvándorlásra.*

*Nem bírja majd el az
említett kilövést se,
fölrobban az ágyúcsőben,
a lélekvándorlás miatt
előbb hal meg, mint
maga a test. Ha van egyáltalán
halandóság.*

V. Zsoltár

*1 Uram, szállj magadba!
Képesnek érzed magad
megérteni engem?*
*2 Te egyszerű lélek vagy,
és a hívőket mint bárányokat
tartod számon.*
*3 Igéd hirdetőit pedig
pásztoroknak hiszed.*
*4 Uram, te elmaradtál
a világtól, Téged
a kor maga mögött hagyott.*
*5 Én nem vagyok
bárány, és a többiek se.
Pásztorra meg végképp
nincs szükségem.*
*6 De farkas sem vagyok,
és nem örülnék, ha
vadász lesne rám,
vagy nekem kéne
pásztorok szétesett
nyáját tizedelnem.*
*7 Uram, ne rám figyelj,
hanem a korra,
amit nyilván nem Te
teremtettél, de
hagytál létrejönni.*

8 Ébredj föl végre
apátiádból, a világháborús
gázmérgezésből, az
újkori álomból,
jósághiánytól pangó
érrendszered rántsd
ki az ájulásból,
fékezd meg híveidet,
akik sosem emlegetnek.

9 Ne akard, hogy az imáink
utolérjenek, mert ha
egyszerre zúdul rád
ötszáz év baja, vakító
fehér fénnel izzasz majd föl,
mint az elégő úrhajó,
mint a tudat, ha
a túlvilágba ömlik.